

Sygn. akt VIII RC 563/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Rejonowego Piotr Szarek

Protokolant – sekretarz sądowy Wioletta Rucińska

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich A. P. i K. P. reprezentowanych przez matkę J. P.

przeciwko G. P.

o podwyższenie alimentów

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII RC 563/16

UZASADNIENIE

Małoletni powodowie A. P. i K. P. – reprezentowani przez matkę J. P. – wnieśli pozew przeciwko G. P. o podwyższenie alimentów z kwot po 400 zł miesięcznie do kwot po 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów.

W uzasadnieniu pozwu m.in. wskazano, iż: od ostatniej sprawy w przedmiocie alimentów wzrosły koszty utrzymania małoletnich powodów w takim stopniu, że konieczne jest większe partycypowanie pozwanego w kosztach utrzymania dzieci.

W odpowiedzi na pozew pozwany G. P. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Małoletni A. P., urodzony w dniu (...) w S. oraz małoletni K. P., urodzony w dniu (...) w S., pochodzą ze związku (...). Rodzice małoletnich są rozwiedzeni i nie zamieszkują wspólnie. Małoletni zamieszkują wraz z matką.

Niesporne.

Wyrokiem z dnia 4 września 2015 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt VIII RC 9/15, Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie podwyższył alimenty należne ww. małoletnim od G. P. z kwot po 300 zł miesięcznie do kwot po 400 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 lipca 2015 r.

Powyższy wyrok zakwestionował apelacją G. P.. Wyrokiem z dnia 13 maja 2016 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt VIII RC 9/15, Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił apelację G. P..

W czasie orzekania w ww. sprawie:

- **J. P.** liczyła 29 lat; zamieszkiwała z synami oraz ze swoją matką; nie pracowała, była zarejestrowana w PUP w S. bez prawa do zasiłku; opiekowała się schorowaną matką;
- koszty utrzymania lokalu, w którym zamieszkiwała J. P. wraz z matką i dziećmi przedstawiały się następująco: opłata z tytułu czynszu wynosiła 300 zł z czego 188 zł było pokrywane z dodatku mieszkaniowego; opłata za gaz wynosiła około 150 zł co dwa miesiące; podobnie jak za prąd; na sezon grzewczy były potrzebne dwie tony węgla – za kwotę 1 400 zł ;
- **małoletni A. P. miał 9 lat, a K. P. 6**; obaj byli uczniami szkoły podstawowej; wyprawka szkolna dla obu synów kosztowała J. P. około 1000 zł; średniomiesięczny koszt utrzymania każdego z dzieci wynosił ok. 900 zł;
- **G. P.** liczył 37 lat; zamieszkiwał ze swoją matką; w dniu 2 lipca 2015 r. zawarł umowę o pracę na czas określony do dnia 31 grudnia 2015 r.; został zatrudniony na stanowisku pracownika obsługi bazy sprzętu i transportu samochodowego w firmie Z.U.P. (...); jego wynagrodzenie wynosiło 1 750 zł brutto miesięcznie; nie spłacał kredytu mieszkaniowego oraz kredytu komercyjnego.

Niesporne, a nadto dokumenty w sprawie VIII RC 9/15:

- wyrok Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie, k. 77;
- uzasadnienie wyroku, k. 84 – 92,
- wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie, k. 118.

Obecnie J. P.: ma ukończone 30 lat; zamieszkuje wraz z małoletnimi A. P. oraz K. P. oraz konkubentem A. S. w mieszkaniu służbowym konkubenta w S.; otrzymuje świadczenie w kwocie 520 zł miesięcznie z tytułu opieki nad chorą matką; otrzymuje na obu synów świadczenie wychowawcze (500 +), tj. 1 000 zł miesięcznie. Czynsz za mieszkanie opiewa na kwotę ok. 360 zł; opłata za energię elektryczną 300 zł, płatna co dwa miesiące.

Obecnie **średniomiesięczne koszty** związane z utrzymaniem z utrzymaniem małoletnich A. P. i K. P. wynoszą po **ok. 920 zł w odniesieniu do każdego z dzieci** i w szczególności w wymiarze miesięcznym przedstawiają się następująco: ok. 130 zł tytułem udziału w kosztach utrzymania mieszkania i opłacenia mediów (tj. 1/4 czynszu, 1/4 opłaty za energię elektryczną – 1/4 bo czworo domowników przebywa w lokalu); 300 zł – wyżywienie; 200 zł – odzież, obuwie, bielizna, w tym odzież, obuwie szkolne; 100 zł – koszty artykułów higienicznych, chemii gospodarczej; 20 zł – składki szkolne; 40 zł – koszty wyprawki szkolnej (500 zł rocznie / 12 miesięcy); 80 zł (ok. 1 000 zł rocznie / 12 miesięcy) – koszty organizacji wypoczynku letniego, zimowego, koszty wyjść do kina, teatru; 50 zł – koszty zakupu leków.

Małoletni: w dalszym ciągu uczęszczają do szkoły podstawowej; nie posiadają majątku.

Alimenty są wypłacane przez Fundusz Alimentacyjny.

Dowód:

- zeznania przedstawicielki ustawowej J. P., k. 26 – 27,
- decyzja o wypłacie alimentów z FA, k. 3,
- faktury VAT, k. 19 – 25.

Obecnie G. P.: ma ukończone 38 lat; legitymuje się wyższym wykształceniem mechanicznym; zamieszkuje z konkubiną, w lokalu, którego najemcą jest konkubina; nie ma orzeczonej niezdolności do pracy, ani nie stwierdzono u niego żadnego stopnia niepełnosprawności; jest zarejestrowany w PUP jako osoba bezrobotna; w dalszym ciągu nie spłaca kredytu hipotecznego na kwotę 500 000 zł (wysokość kredytu jest związana ze wzrostem wartości (...)) oraz nie

spłaca kredytu komercyjnego w kwocie ok. 40 000 zł; utrzymuje się z prac dorywczych uzyskując dochód na poziomie kilkuset złotych miesięcznie, który przeznaczą na własne utrzymanie.

Dowód:

- zeznania pozwanego G. P., k. 27 – 28.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletnich A. P. i K. P. o podwyższenie alimentów okazało się bezzasadne.

Ustalony powyżej stan faktyczny oparty został na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, a w szczególności na powyżej powołanych dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach sprawy VIII RC 9/15, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści tychże dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości, co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów.

Ponadto podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów oraz pozwanego, albowiem korespondowały one z dokumentami zgromadzonymi w sprawie – której z wyżej podanych względów zostały uznane przez niniejszy Sąd za wiarygodne – a nadto znajdowały odzwierciedlenie w zasadach doświadczenia życiowego i zawodowego obrazujących koszty związane z zakupem poszczególnych dóbr i usług. Jednocześnie w sprawie nie ujawniły się żadne przekonywujące okoliczności, które by podważały wiarygodność zeznań ww. osób.

Powództwo o podwyższenie alimentów zostało oparte o art. 138 k.r.o. Zgodnie z powołanym unormowaniem, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych (Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz pod red. prof. dr hab. Krzysztofa Pietrzykowskiego, 2. wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck, s. 1123).

W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że od niedawnego orzekania w przedmiocie podwyższenia alimentów nie nastąpiła żadna zmiana, która by uzasadniała kolejne podwyższenie świadczeń na rzecz małoletnich powodów. W szczególności należy wskazać, iż aktualne koszty utrzymania dzieci kształtują się na tożsamym poziomie, co przy rozstrzygnięciu sprawy VIII RC 9/15, a zarobki pozwanego nie uległy wzrostowi i w dalszym ciągu nie reguluje swoich kilkuset tysięcy złotych zobowiązań. Zmieniło się to, że przedstawicielka ustawowa zaczęła uzyskiwać świadczenie z tytułu opieki nad schorowaną matką w kwocie 520 zł miesięcznie, a nadto świadczenie wychowawcze na oboje dzieci. Oczywiście na mocy art. 135 § 3 pkt 3 k.r.o. – przy ocenie w jakim wymiarze pozwany winien przyczyniać się do zaspokajania potrzeb dzieci – Sąd nie uwzględnił w sprawie przedmiotowego świadczenia wychowawczego.

W ocenie Sądu, wszystkie wydatki wyszczególnione w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia, jako koszty związane z utrzymaniem małoletnich powodów i we wskazanej tam wysokości, są wydatkami usprawiedliwionymi w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o., a więc wydatkami, które powinny być pokrywane w pierwszej kolejności przez rodziców dziecka. Podkreślenia wymaga przy tym fakt, iż przedmiotowe wydatki (oraz ich wysokość) – oceniana przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego i zawodowego – są adekwatne do potrzeb małoletnich powodów przy uwzględnieniu ich wieku, dotychczasowego poziomu życia, możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców dziecka, potrzeb rozwojowych, emocjonalnych, społecznych dzieci, potrzeby stymulowania ich rozwoju, a także przy uwzględnieniu cen dóbr i usług jakie wiążą się

z zaspokajaniem poszczególnych potrzeb. W konsekwencji, wysokość przedmiotowych wydatków nie może być poczytana za zbyt wygórowaną, czy też za zbyt niską i nie ma też podstaw, aby uznać, że nastąpił wzrost kosztów związanych z utrzymaniem dzieci od czasu rozstrzygnięcia sprawy VIII RC 9/15.

Przechodząc do dalszej części rozważań należy wskazać, iż kolejne – w stosunkowo krótkim czasie – podwyższenie świadczeń alimentacyjnych byłoby oderwane od rzeczywistych kosztów związanych z utrzymaniem dzieci, które w dalszym ciągu kształtują się na tym samym poziomie co w sprawie VIII RC 9/15, a nadto byłoby oderwane od możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Pozwany – na skutek skoku wartości (...) znalazł się w bardzo trudnej sytuacji majątkowej, albowiem nie ma możliwości regulowania swoich zobowiązań finansowych. Nie ujawniły się żadne okoliczności, aby od ostatecznego orzekania o alimentach odrzucił propozycję pracy, która by pozwalała nałożenie świadczeń alimentacyjnych na wyższym niż dotychczas poziomie. W konsekwencji, na obecną chwilę nie ma podstaw do podwyższania świadczeń alimentacyjnych.

Z tych też względów orzeczono, jak w wyroku.